

JIVENSKÝ ZPRAVODAJ

**Zpravodaj
Obce Jivno**

Červenec 2020

**Číslo 2
Ročník 6**

Slovo úvodem

Slovo úvodem většinou nebyl můj sloupek, ale tentokrát jsem se rozhodl, že se o to pokusím. Polovina roku je již za námi, vše se dostalo do prázdninového módu. Snažím se vybrat nějaké zásadní téma, ale důležitých věcí se v této době děje tolik, že mi dělá problém zúžit téma jen na jedno. Koho z nás by napadlo, co nám rok 2020 přinese, čím bude takřikajíc výjimečný... Myslím, že ránu v podobě koronaviru, by čekal asi málokdo. A teď čelíme zatím relativně mírné, ale přesto neúprosné realitě. Náhle stojíme tváří v tvář osudu, o kterém ani nevíme, kdo je jeho autorem, zda sama příroda, vyšší moc, nebo sám člověk. Ať je to, jak chce, měla tato situace i svá pozitiva. Denně jsme byli svědky toho, že když nám teče do bot, umíme si pomáhat. Dokázali jsme si uvědomit, jak důležitá je pro nás rodina, naši přátelé a vlastně i naše práce. Nyní si uvědomujeme, jak důležitá je možnost svobodně se pohybovat a volně dýchat.

Tato situace nám také ukázala, že máme ve svém okolí lidi, kterým není lhostejný osud jejich blízkých. Máme jistotu, že se o sebe můžeme opřít v těžkých časech. Důkazem jsou například ti, kteří doma šili roušky, ale také všichni, kteří dál dělali svou práci, ale i něco navíc, i když mohli mít obavy o své zdraví. Ti všichni si zaslouží naše poděkování.

V naší obci jsme v prvopočátku mimořádné situace zajišťovali roušky, zajistili jsme dostupnost pojízdné prodejny i nákupy pro několik rodin. Zde bych chtěl sám za sebe (ale byl jsem i požádán těmi, pro které jsme nakupovali), abych jmenovitě poděkoval Frantovi Votrubů a Petrovi Šimků, kteří tyto služby vykonávali. Děkuji a chci jen připomenout, jak důležití jste všichni pro své okolí.

Pavel Halámka

Lidé jsou různí a někteří hrůzní

Jak asi všichni víte, organizuje naše obec ve spolupráci s místním sdružením dobrovolných hasičů sběr elektroodpadu. Elektroodpad se průběžně shromažďuje v prostoru kovárny a je potom dle potřeby odvážen k dalšímu

zpracování. Objednání svozu mám na starosti já. V pátek 12.6. jsem po delší době zajel na náves a šel spočítat kusy nepotřebné elektroniky. Kromě obvyklé změti různých ledniček, televizorů a sporáků na mě ovšem čekalo nepěkné

překvapení. Všechno to haraburní bylo zaházeno psími exkrementy, zjevně úmyslně a v míře převeliké. Zdá se, že vývoj lidstva od opice směrem k homo sapiens někteří jedinci našeho druhu až tak úplně nezaznamenali a uvízli někde na této cestě. Dotyčnému individu, které má toto na svědomí, bych rád vzkázal, že takovéto jednání nejvíce vypovídá o něm samotném. Jsem optimista, doufám, že se z této ostudy poučí a příště se bude chovat v souladu s normami současného století.

Pro nadpis příspěvku jsem si vypůjčil trefnou větu jednoho mého známého, snad se za to na mne nebude hněvat. Skončím druhou citací. Znáte pohádku "Princové jsou na draka"? Je plná písniček pánů Svěráka a Uhlíře. Jedna z nich začíná: "Někdo má hadry na těle, někdo je nosí v hlavě, berme ten rozdíl vesele, berme ten rozdíl hravě." Léto začíná, sucho a koronavirus snad končí, nenechme si zkazit optimismus a dobrou náladu.

Ondřej Votruba

Kam s ním?

Ano, tento článek bude o odpadech. Odpady jsou věčným tématem, a hlavně my Češi jsme mistři ve skládkování a postupně se teprve učíme separovat plasty, papír, sklo, kovy, oblečení, kompostujeme. V poslední době jsme mediálně masírováni informacemi o radikálním budoucím snížení množství skládkovaného odpadu, o nárůstu poplatků za odpad – až 2000Kč na občana a rok. Pokud se na tuto částku nechceme dostat, musíme připravit taková opatření, která by případný nárůst dokázala eliminovat. Od začátku roku již neplatíme u komunálního odpadu paušál za jednu popelnici nebo kontejner, ale za skutečně odvezené množství odpadu, což přineslo částečnou úsporu.

Nejdůležitější ale je odpad důsledně třídit. Nabízí se možnost odvážet separovaný odpad přímo od vašich domů, tak jak je to v případě komunálního odpadu. Toto je již prováděno v několika obcích a praxe se osvědčila.

To znamená: papír – každá domácnost by dostala modré pytle na papír, které se

budou vyvážet jednou za měsíc. Kdo nebude chtít ukládat odpad doma, bude mu umožněno dále papír nosit k separačnímu hnízdu do velkých modrých kontejnerů.

Plasty – stejně jako u papíru, každá domácnost by dostala žluté pytle na plast, které se budou vyvážet jednou za měsíc. Kdo nebude chtít ukládat odpad doma, bude mu umožněno dále plasty nosit k separačnímu hnízdu do velkých žlutých kontejnerů. Domácnost uzavřené pytle v den vývozu umístí před svou nemovitost. Sklo a plech bychom zatím nechali jen v separačních hnízdech. Předpokládáme, že tříděním snížíme objem komunálního odpadu i četnost svozu.

Ve zpravodaji je vložen letáček, který prosím vyplňte a hod'te ho do schránky obce.

Další problém je ukládání odpadu od rekreačních objektů. V loňském roce bylo vytvořeno místo k ukládání odpadu na parkovišti u Mrhalu. V zimním období nám postačuje ukládání odpadu do čtyřech tisícilitrových kontejnerů. Ale přijde jaro,

chataři začnou najíždět do svých obydlí a nárůst produkovaného dopadu je hrozivý. Týdně odváží svozová firma 15m3 odpadu. Bohužel se ale nejedná jen o klasický komunální odpad, ale i velkoobjemový (sedací soupravy, různý nábytek, umyvadla, záchodové mísy, vaničky, postele, televize, pračky...), a i nebezpečný (barvy, autobaterie, pneumatiky...) A protože každý den jezdím kolem, když je to možné, odpad roztřídím a potom nechám odvézt pracovníky obce na skládku do Hůr. Chci jen upozornit, že takovéto zacházení s

odpady je porušením vyhlášky obce. Abychom získali nad tímto místem kontrolu, nechali jsme zde osadit kamery s nepřetržitým záznamem. A nakonec se vrátím k příspěvku Ondry Votrubů. Elektroodpad budeme skladovat nově v prostoru za obecním úřadem, tam bude odpad alespoň pod kontrolou. Do prostoru ke kovárně bude umístěn odpadkový koš a sáčky na psí exkrementy.

Pavel Halámka

Provozujete kotel na pevná paliva?

Pozor, revize není kontrola. Revize a kontrola kotle jsou pojmy, které jsou často zaměňovány. Přitom mají odlišný cíl, metody provedení, výstupy, zákonné lhůty a provádějí je osoby s odlišnými oprávněními. Pokud si objednáte revizi kotle a provede ji revizní technik kotlů, nesplnili jste zákonnou povinnost pravidelné kontroly kotle a hrozí vám pokuta až do výše 20 tisíc korun.

Kontroly kotlů - každý provozovatel kotle na pevná paliva má zákonnou povinnost nechat každé tři roky zkontrolovat jeho technický stav. Jelikož se tato povinnost týká všech zdrojů spalujících pevná paliva s celkovým příkonem 10 kW a vyšším, které jsou napojené na soustavu ústředního vytápění, vztahuje se tato povinnost i na některá krbová kamna a krby s teplovodní vložkou. Cílem pravidelných kontrol kotlů je minimalizace dopadu jejich provozu na životní prostředí. Kontroly kotlů primárně nesouvisí s bezpečností jejich provozu.

Jedná se o vizuální kontrolu, nikoliv o měření. Zkoumá se celistvost a těsnost kotle, řídicí jednotka, regulace a havarijní termostat, podávací zařízení a sklad paliva, i co a jak se v kotli spaluje. Kontroloři jsou povinni poskytnout poradenství a doporučit postupy k vylepšení stávajícího stavu. Výstupem z kontroly je doklad o provedení kontroly (Doklad o kontrole technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva), který může obsahovat doporučení týkající se bezpečnosti provozu, nicméně nesmí přerušit či ukončit provoz kontrolovaného zařízení. Tento doklad je nutné uschovat a na požádání předložit obecnímu úřadu s rozšířenou působností. Kontroly kotlů mohou podle zákona o ochraně ovzduší provádět pouze fyzické osoby proškolené výrobcem daného kotle, který jim udělil oprávnění k jeho instalaci, provozu a údržbě. Zákon tyto osoby označuje jako odborně způsobilé osoby (OZO). V lednu 2020 byla spuštěna

on-line databáze OZO na adrese <https://ipo.mzp.cz/>. Po zadání adresy provozovatele dle občanského průkazu, okruhu vzdálenosti, ve kterém chceme OZO vyhledat, výrobce, typu, značky a modelu kotle lze nalézt oprávněnou osobu s co nejmenší dojezdovou vzdáleností, od které se odvíjí i cena. Finanční limit pro částku za provedení kontroly je stanoven vyhláškou Ministerstva životního prostředí a činí u kotlů a topidel bez regulační jednotky 1 585 Kč a u zdrojů s regulační jednotkou 1 848 Kč bez DPH. Revize kotlů nemají nic společného se zákonnými pravidelnými kontrolami podle zákona o ochraně ovzduší a běžných kotlů v domácnostech se netýkají. Revize kotlů smí provádět pouze odborně způsobilá osoba, která k této činnosti získala osvědčení u Technické inspekce České republiky (TICR). Takové osoby vlastní „kulaté“ razítko s označením „revizní technik kotlů“. Toto razítko je automaticky neopravňuje k provádění pravidelných povinných kontrol kotlů. Revize kotlů spočívající především v tlakové zkoušce či zkoušce těsnosti. V

případě, že revizní technik zjistí závažné nedostatky z pohledu bezpečnosti provozu, je oprávněn používání tohoto zařízení do odstranění zjištěných nedostatků zakázat. Bezplatně vám poradí v Energy Centre České Budějovice. Pokud máte k této problematice dotazy, nebo pokud plánujete výměnu tepelného zdroje, stavbu či rekonstrukci domu, zvažujete možnost získání dotací a využití obnovitelných zdrojů energie, bezplatně a komerčně nezávisle vám poradí v poradenském středisku Energy Centre České Budějovice. Na osobní konzultaci se můžete objednat na tel. č. 387 312 580, 773 124 580 nebo na bezplatné lince 800 38 38 38. Odkaz na vkládání písemných dotazů naleznete na www.eccb.cz. Aktivita Energy Centre České Budějovice jsou financované z rozpočtu Jihočeského kraje.

Energy Centre

Žijí mezi námi

V dalším dílu povídání s našimi spoluobčany a rodáky se vrátíme ke vzpomínkám na dětství a školní roky, tak jak probíhaly v naší bývalé Jivenské jednotřídce. o vzpomínky a fotografie se podělili „absolventi“ naší školy, pánové Karel Filip a František Jeremiáš. Nejprve však několik vět, jak je zaznamenal v roce 1926 první kronikář obce, pan František Růžička, tehdejší správce školy, v pamětní knize obce Jivno: „Škola je zde

jednotřídní. Postavena byla téhož roku jako kaple za starosty Vojtěcha Hlaváče z č. 9, totiž v roce 1876/77. Stála 7.087 zlatých, 30 krejcarů. V tom není zahrnuta cena místa stavebního, koupeného od Vojtěcha Kříže č. 5. Stavěl ji stavitel Gayer, dozor měl stavitel Nekvasil.“ Tolik z naší obecní kroniky a nyní již ke vzpomínkám pana Karla Filipa.

Ještě ji mám schovanou – totiž část lavice, kterou jsem ještě zažil, když

jsem nastoupil do první třídy jivenské školy. Pak ve druhém ročníku (možná třetím) jsme dostali lavice a stolky nové, zdály se nám velmi moderní a co si pamatuji, tak měly bakelitové zabudované kalamáře. Jo tenkrát jsme používali násadková péra a tak se učili krasopisu.. "Musím se ale přiznat, že mi to moc nešlo. Ale ještě k té lavici. Táta si zřejmě o nějakou řekl, když ji měli likvidovat a nabídli jako palivo. Pak byla dlouho u nás ve sklepě a když došlo na jeho vyklízení, tak jsem si zase o ni řekl já. Mám ji schovanou a nevím co s ní. Snad ji opravím. Protože pamatuje dost možná ještě Rakousko-Uhersko, kdy do jivenské školy chodil můj děda a jeho sourozenci. V druhém a třetím ročníku jsem měl pana učitele Sukdola. A ten dokázal zřejmě zajistit výměnu lavic. Pan učitel Sukdol byl docela přísný. Vnímal jsem to oproti paní učitelce, kterou jsme měli v ročníku prvním. My čtyři kluci v ročníku – dva Jardové z Jivna a dva Karlové z Vyhlídek. Čtyři v jednom ročníku – to už byl silný ročník. V některém z ročníků byli taky jen dva žáci. Celkem v jednotřídce nás bývalo dvanáct, maximálně čtrnáct ve všech pěti ročnících. Jo to děda vyprávěl, že jich bývalo několikanásobně víc. Na co si ještě vzpomenu? Pan učitel Sukdol se nevyhýbal tělesným trestům, když jsme zlobili. A občas jsme za trest i klečeli čelem ke zdi. Jednou jsme přišli se spolužákem Kájou z Vyhlídek pozdě do školy a tak jsme museli právě za trest klečet, ale dostali jsme záchvat smíchu a jeden z nás pak musel klečet na chodbě. Taky si dodnes vzpomínám na den, kdy vyletěl Gagarin jako první do vesmíru. To jsme se přestali učit a poslouchali rádio.

Doba tentkrát moc nepřála křesťanským svátkům. Přesto můj táta trval na tom, že si máme před Vánocemi ve škole postavit betlém. A tak v týdnu před Vánocemi jednou dlouho do noci vyřezával dřevěné jesličky a já dostal za úkol je předat panu učiteli. Moc se mi nechťelo – pan učitel byl zřejmě dost uvědomělý a to i dítě vytuší, že se něco nějak nehodí. Jenže táta byl v některých věcech tvrdohlavý. Přes noc napadlo spousta sněhu a já myslel, že bych nemusel do školy. Jenže babička, která mě vypravovala, řekla, že táta před odchodem do práce řekl, že neexistuje, abych do školy nešel. A tak jsem vyrazil v chumelenici. Nad Reindlů jsem ještě trefil, ale pak už jsem nevěděl, kde je cesta a probíjel jsem se vysokým sněhem směrem ke kapličky na obzoru. Do školy ten den z Vyhlídek nedorazil nikdo a z Jivna také nebyli všichni. Takže jsme se moc neučili. Jesličky pan učitel sice přijal, ale ani nevím zda někam vystavil. Usušil jsem si věci u kamen a vyrazil domů. Zpáteční cesta byla schůdná – bylo už prohrnuto. Tenkrát se prohrnovalo takovým velkým klínem, který tahal za sebou traktor. Vůbec si nevzpomenu koho jsme měli v ročníku čtvrtém. V pátém ročníku přišla paní učitelka Skálová, na kterou jsem už ve zpravodaji vzpomínal. Byla k nám přátelská, o přestávkách jsme hráli fotbal a mohli dohrát bez ohledu na čas. Na školních kamnech se vařival čaj. Soboty (když byly ještě pracovní) jsme využívali k výletům k panu Hlaváčovi z Jezírka a tam pro nás byly připraveny různé soutěže a sportovní disciplíny. Paní učitelka se zajímala o naše směřování v životě, což bylo zvláštní, když nám bylo teprve deset či jedenáct let..Vyprávěla

nám o svém životě za války, kdy byla totálně nasazená v Německu. A také zvala zajímavé hosty. Pamatuji si na spisovatele a básníka Ladislava Stehlíka, se kterým se znala. Po letech jsem přišel na chuť jeho Zemi zamyšlené a docenil jsem jeho tehdejší povídání si s námi vesnickými caparty. Hezké bylo to, že paní učitelka, která uměla perfektně německy, ale téměř ne ruský – se ruštinu učila vlastně spolu s námi.

Myslel jsem, že napíšu pár vzpomínek, ale ono by jich nakonec bylo dost a bylo by to na delší vyprávění. Jen snad ještě dvě. Na to, jak jsme válčili po škole my „Vyhlídáci“ s „Jiveňáky.“ Největší bitvy probíhaly, když dozrály kaštiny. Nasbírali jsme zásobu střeliva, vytvořili kousek za Jivnem barikádu z klacků a školních brašen a už se bojovalo. Končilo to zpravidla našim spořádaným ústupem na Vyhlídky. Také jsme v Jivně koledovali, myslím ale že trochu předčasně před velikonočními svátky hned po škole. Pak

jsme se na mezi za Jivnem dělili o vajíčka a peníze. Pak jsme se vrátili a v hospodě u paní Janákové, jsme pak utráceli za šumáky, lipa a červené limonády .. Poslední vzpomínka je o tom, že cesta do školy trvala možná dvacet minut, zato cesta domů se zpravidla protáhla na dvě hodiny.

Doba nebyla jednoduchá, ale když se ohlédnu, tak jsme prožívali šťastné dětství.

Další z Jiveňáků, František Jeremiáš se ve svých vzpomínkách vrací ještě o pět let zpět. Fotografie jsou z vánoční besídky z prosince roku 1956. Je na nich třídní učitelka paní Lída Fíková se svými třinácti žáky prvního až pátého ročníku. A jistě mezi nimi poznáváte i naše současné spoluobčany, pravda, o více než šest desetiletí mladší.

Zdeněk Jarolím

LOUČENÍ S LÉTEM V ADAMOVĚ 2020

HRAJÍ:

KRAKEN

QUEENIE

- WORLD QUEEN TRIBUTE BAND

KOLOBAND

KDY: 29. 8. 2020
OD 18:00 hod.

Kde: louka u motorestu Florida

Pořádají a zvou
obce Adamov
a Hůry společně

MODERÁTOR:
DAVID KOVAŘÍK

Jivenský zpravodaj, vydává Obec Jivno, Jivno 34, 37371, vydáno dne: 15.07.2020
registrováno Ministerstvem kultury pod číslem: MK ČR E22102. Vychází třikrát do
roka. Uzávěrka příštího vydání je 17.10.2020, kontakt: zpravodaj@jivno.cz .